

- carretera de Fonteta,
- marge del camí que surt del Pont Vell cap al Puig d'en Vidal,
- carrer Marquès de Cruïlles,
- placeta Sant Josep,
- carretera de Cruïlles,
- els baixants de la riera, entre els dos ponts,
- els carrers i places de les urbanitzacions següents:
  - horta de can Cabrera,
  - horta de can Salomó,
  - la Terrera,
  - Torre Bisbal.

Els arbres no agraden a tothom. Això és evident. Però tampoc agrada a tothom la música o el futbol. I també és evident que per aquest motiu no s'han de suprimir aquestes dues manifestacions. A d'altres els fan nosa. El caprici de poder aparcar el cotxe on hi ha un arbre o de suprimir l'entrebanc que hi ha davant de casa. Als veïns els porta problemes: fulles seques, brutícia, zones fosques a la nit, cridòria d'ocells a l'estiu...

Si hem de supeditar a aquest concepte egoïsta la planificació de La Bisbal, crearem una ciutat de carrers despullats de verdor, a l'estil Texas de les pel·lícules de l'Oest americà. La nostra civilització els haurà asfaltat per treure'n la pols i el fang, però no deixaran de tenir la buidor dels decorats nord-americans, la poca personalitat de les coses fetes amb pressa.

De l'arbre cal veure'n la part positiva. Els problemes vénen compensats pels molts avantatges. Remarco en primer lloc el benefici que porta l'arbre en l'oxigenació de l'atmosfera. La funció de pantalla protectora dels raigs del sol. Els xafogosos dies d'estiu passen millor en un carrer amb arbres.

Els avantatges de tipus estètic com són matisació de la llum, presència del color verd; augmenten quan són arbres de mutació estacional: despullats a l'hivern, flors a la primavera, fulles a l'estiu...

Us imagineu una ciutat sense arbres?

A La Bisbal hi anem en camí!

J. F. A.